

добіе. Вижте того другаго, кой ся называ Пирошъ. Ревность, коя имаше за да стане мой жениха принуди го да остави свое-то царство за да мя придобіе. Ходи заблужденъ само и овамо во всякой свой животъ, най послѣ окаянно ся уби отъ скудела (кераміда), коя една жена хварли на глава-та му. Тойзи другій ся называ Іулій Кесарь, за да придобіе лебовъ-тами, воева десять годинъ въ Галліа; победи Номбійа, и покори Римляне-те. Можаше да стане мой жениха, но понеже противу мои-те совѣти, опрости на свои-те непріятели, тіи то умориха сось двадесять и двѣ раны. Като имъ показа разны другы изображенія, и гидари богато въ всезлатны сосуды, рече имъ да слѣдувать путя си. Когда-то излѣзоха изъ палата-та, Династь рече Ярославу: Исповѣдовай че царица-та бѣ несравнително по красна днесъ сось свѣты-те си одежды, и че показа повече остроуміе. Не знамъ, рече Ярославъ, днесъ може быти да имаше бѣлило и червило, и ми ся виде друговидна ради нейны-те одежды; но ми угоди по вече вчера като бяше одѣяна като овчерска дешеря. Потія вратися всякий у свое-то царство, сось